

57. ročník krajské soutěžní
přehlídky amatérských divadel

TŘEŠŤSKÉ DIVADELNÍ JARO

19. 3. 2018 | cena 5 Kč

OKO 4

Dnes hrajeme
Enigmatické variace

Včerejší představení
**Jak rozesmát princeznu aneb
Ztřeštěná pohádka s písničkami**

Včerejší představení
Nápady svaté Kláry

Jak rozesmát princeznu

DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť - Třeštidla

Pohádku nastudoval Divadelní soubor Jana Lišky Třešť. V režii Anny Fencíkové (a pomocné režii Milana Fugase Pindera) a ve výtvarné spolupráci s Petrem Lebrušskou soubor oživil starší text dramaturga Miroslava Plešáka. Do pohádkového světa se vyjíždí vlakem z Třeště a cestujícími jsou členové souboru. Začátek inscenace je slibný, vláček se zpívajícími herci je kouzelný, kostýmy i celé výtvarné řešení je pohádkově případné, funkční, nekýčovité. Text je však poměrně „literární“, vztahy mezi Králem (David Příhoda), Smutnou princeznou (Simona Lašanová), Rampepurdami (Marie Šimková a Romana Fencíková) a Šaškem (Vítězslav Procházka) jsou vyjádřeny spíše textem, nežli divadelním rozehráním situací a vztahů, a tak poměrně dlouhé promluvy s minimální divadelní akcí brzy způsobovaly neklid v hledišti.

Co na to diváci

- Moc se mi líbila princezna a klaun.
- Nejvíce se mi líbily Rampepurdy, jak vařily ve tmě. A jak klaun dal princezně na hlavu dort.
- Nejlepší bylo, jak Rampepurdy zpívaly, i princezna a klaun byli krásní.
- Oceňuji výpravu, kulisy, prostě všechno.

Po přestávce (která zbytečně protahovala i tak poměrně dlouhé představení, vzhledem k účasti

nejmenších diváků) se dění na jevišti zcela proměnilo, jako bychom přišli na jiné divadlo. Milan Fugas Pinder jako temperamentní a „vynalézavý“ Maestro Srandini rozpohyboval jeviště i hlediště, vtáhl dětské publikum do klaunských čísel, úspěšně zvládl scénky s dvěma dětskými dobrovolníky na jevišti, vztah Maestra a Vaška-Šaška získal divadelní obsah. Byli to nakonec právě Maestro a Vašek, kteří přispěli k rozřešení té zapeklité situace na zámku: Princezna se konečně zaradovala, když slyšela, že bude moci chodit do školy, a Král, unavený panováním, odjíždí s cirkusem Maestra Srandiniho a Vaškem. To, že s lehkým srdcem Král opouští své království, má sice dobově třídní profiteudální nádech („my králové jsme dnes už stejně k smíchu...“), ale budiž, jsme v pohádce.

Obsazení pohádky zahrnuje všechny herecké generace. Nejmladší je Simona Lašanová, ale na jevišti se neztratí, Princezně dává značnou energii a hlasově zvládá i poměrně velké zdejší hlediště. Dějem procházejí písničky, hudebně případně, pěvecky s různou mírou úspěšnosti. Nejvíc se daří opět Maestrovi, Pinder má zkušený divadelně pěvecký projev.

Jiří Štefanides

OKEM poroty:

Nápady svaté Kláry

Divadlo DUHA Polná, z. s.

Satirický román *Nápady svaté Kláry* napsal spisovatel a dramatik Pavel Kohout s úmyslem popsat atmosféru v komunistickém Československu šedesátých let minulého století. Petr Vaněk, v jedné osobě režisér i spoluautor scénáře, a Jitka Smejkalová, rozsáhlý text uchopili s cílem vytvořit dramaturgii pro jevištní uvedení. Učinili tak šťastným a poučeným způsobem. Vepsali do děje muzikálové scény s rokenrolovou (bohužel ne vždy) hudbou, symbolizující svět svobody. Tím vytvořili nosný dramatický konflikt mezi mladou generací a dospělými, poplatnými totalitnímu režimu.

Příběh je jednoduchý: Dívka Klára má schopnost předpovědět průběh budoucích

dějů. To se promítne do výsledků školních písemek, sázkové loterie Sportky, i do života funkcionářů režimu. Co všechno způsobí Klárčina schopnost v životě malého města, o tom se hraje. Hraje se však také o zničení světa, ve kterém si každý může svobodně říkat, co ho napadne, a svobodně si rozhodovat o vlastní budoucnosti.

Režisér inscenace Petr Vaněk při práci na samotném jevištním tvaru použil řadu interpretačních hereckých i výtvarných technik. Od činoherního herectví ve stylizované podobě přes taneční a pěvecká čísla a silně stylizované obrazy postupoval k výslednému tvaru, který byl poutavý nejen díky samotnému příběhu, ale i díky vizuální stránce. Občas sice drhla logika děje (např. přítomnost dívky Kláry na konferenci pedagogického sboru školy), ale to se na výsledku představení podstatně negativně nepodepsalo.

Početný herecký soubor, který vznikl až při realizování záměru uvést na jevišti dramaturgickou Kohoutova díla, vykazoval v průběhu představení vlastní zaujetí tématem i provedením, velký náboj energie a v některých případech i vyspělé herectví. Velkým nedostatkem však byla nízká úroveň mluvního projevu téměř všech účinkujících. Naopak taneční čísla (ba i některá pěvecká) snesou nejpřísnější měřítka.

Co na to diváci

- Zdálo se mi, že konec přišel moc rychle. Mladší diváci, kteří nezažili rok 1968, nemuseli pochopit, o co šlo.
- Naopak mně se konec moc líbil. Líbilo se mi to jako celek, ale konec obzvlášť.
- Představení se mi moc líbilo, nikdy jsem se nenudil, jen ten konec přišel moc rychle a nečekaně.

Velkým kladem inscenace i představení je samotný dramaturgický výběr. Připomínka historické skutečnosti způsobem, ve kterém nechybí humorný nadhled, je vždy vděčnou podívanou. Samotná práce na inscenaci, pro kterou bylo nutno vyhlásit konkurs na místa v hereckém souboru, přinesla zúčastněným seznámení s historií Československa, setkání s divadlem jako tako

vým, nové přátelské osobní vztahy a možnost další týmové práce. Kdyby nic jiného, jen toto je veliký přínos.

Aktuálnost tématu nelze Nápadům svaté Kláry upřít. V příběhu dívky nadané nevšedními schopnostmi, v příběhu postavy Kláry, která symbolizuje proces Pražského jara, možnost svobodně řídit život lidského jedince i státu, ve kterém svobodný člověk může a chce žít, nechybí okamžik zmaru všech nadějí. K tomu dochází zobrazenou srpnovou invazí vojsk Varšavské smlouvy do Československa, invazí vedenou tehdejšími vedením Sovětského svazu. Svrchovanost

státu, ve kterém žijeme, je však i důležitým tématem dneška. Nápady svaté Kláry jsou tak nejen připomínkou minulosti, ale i varováním před možnou nežádoucí budoucností.

Ladislav Vrchovský

OKO zaostřeje na:

Ochotnický soubor FORBÍNA, z. s., Jistebnice

Ochotnický soubor Forbína působí v Jistebnici, nedaleko Tábora, již přes 150 let. Za tu dobu soubor odehrál více než 450 her. Většinou má ve svém repertoáru komedie, klasické hry pro širší publikum a pohádky. Hraje se nejvíce přímo v Jistebnici a občas v blízkém okolí. Počet repríz jedné hry je tak od 3 do 10. Soubor má aktuálně asi 40 členů, ovšem aktivních je podstatně méně.

Inscenace Enigmatické variace vznikla pod souborem Forbína, ovšem, tak trochu bokem. Nastudovali ji totiž dva herci trvale žijící v Plzni a do Jistebnice jezdící jen občas. Jelikož nemají kvůli vzdálenosti čas nacvičovat hry se souborem, rozhodli se proto, zkusit hrát ve dvou. Na první pokus si vybrali kratší hru, a protože je hrát v tomto složení bavilo, rozhodli se následně zkusit zpracovat tuto náročnější hru. Zkoušky probíhaly v bytě a na režii pánové přesvědčili manželku jednoho z nich, která do té doby neměla s divadlem zkušenosti. Premiéru hry odehráli herci v rámci ochotnické přehlídky Jistebnický Guláš.

OKO představuje hru:

Enigmatické variace

Ochotnický soubor FORBÍNA, z. s., Jistebnice / autor: Eric-Emanuel Schmitt
činohra / 100 minut bez přestávky

Slavný spisovatel a nositel Nobelovy ceny Abel Znorko, vyhlášený svou arogancí, žije už léta sám na vzdáleném ostrově v Norském moři. Znorko nepřijímá návštěvy a razantně odmítá všechna interview. Když jej ale osloví novinář jednoho regionálního deníku, překvapivě souhlasí. Čeká ho rozhovor o jeho zatím poslední, nejuznávanější knize Zapřená láska, románu složeném z vášnivých milostných dopisů, který věnoval H. M. Koho skrývají tyto iniciály? Co dalšího spisovatel tají? A o čem všem ví novinář? Enigmu, záhadu zastřenější, než se zdálo, budou postupně, s jízlivostí i odzbrojujícím citem, oba muži odkrývat.

Sledujte aktuality na www.trestskedivadelniJARO.cz

V hudební kavárně hraje na piano Vojtěch Trávníček

Pravidelní návštěvníci si mohli před pátečním a nedělním představením posedět v naší festivalové hudební kavárně. K poslechu a dobré náladě hrál na piano pan Vojtěch Trávníček. Protože sám je velice skromný, našli jsme si o něm více informací, o které bychom se s vámi rádi podělili.

Pan Vojtěch Trávníček se může pyšnit významnými referencemi nejen v Čechách, ale hlavně v zahraničí. S jeho orchestrem navštívil USA, kde slavil, jako jeden z prvních československých muzikantů, úspěch v proslavené Carnegie Hall, Royal Albert Hall, v Kanadě účinkoval od Montrealu po Vancouver, v Anglii koncertoval např. v Londýně, Liverpoolu, Glasgow, vystupoval v televizi BBC. Hudebně navštívil také Německo, Rakousko, Belgie a další. Na jeho koncertech měl tu čest se osobně setkat s Michaelem Douglasem, hudebně doprovázel pana Radovana Lukavského.

Při své pedagogické činnosti pěvecky připravoval v pořadu Rozjezdy pro hvězdy zpěvačku a herečku Markétu Procházkovou, kterou vyučoval zpěvu a hře na klavír. Muzikant Vojtěch Trávníček hraje na klávesy, klavír a akordeon.

(zdroj: <http://www.perfektni-svatba.cz>)

Program hudební kavárny

Úterý 20. 3. v 19.00–19.30 hod. hraje Vojtěch Trávníček

Čtvrtek 22. 3. v 19.00–19.30 hod. hrají Matouš Hamerník a Ondřej Vašata

**Třeštské
Divadelní
Jaro**

**Sledujte aktuality na
www.trestskedivadelnijaro.cz**

Na co se můžete těšit zítra?

20. 3. v 9.30 hod. **O kováři Matějovi**
hraje DS Jana Lišky při TJ Sokol Třešť – Lišáci
20. 3. v 15.00 hod. **Balada pro banditu**
hraje GOB a SOŠ Telč
20. 3. v 19.30 hod. **Deskový statek aneb Seznamte se!**
hraje Divadelní soubor Stonařov, z. s.

Sponzoři a partneři Třešťského divadelního jara 2018:

Město Třešť

MINISTERSTVO
KULTURY

KRUŽÍK

Partneři festivalu:

Mediální partneři:

Vydalo: Město Třešť v nákladu 150 ks / Redakce OKA: TIC Třešť / Foto: Martin Čáp, archiv souborů
Sazba, grafika: Zdeněk Hajn / Tisk: Tiskárna K&M Press Třešť